

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

IATĂ, MIRELE VINE!

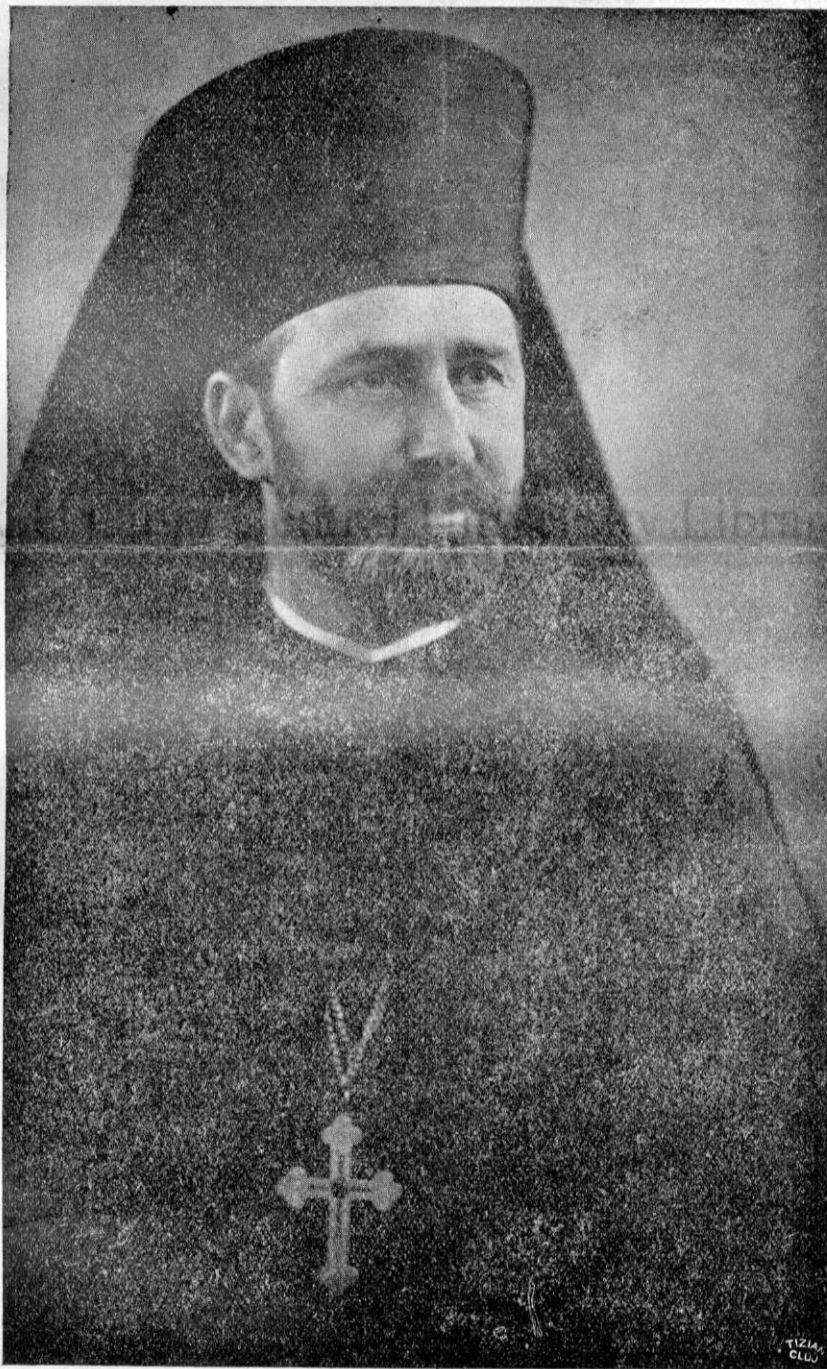
Ce zi de negrăită fericire pentru Eparhia noastră! Noul ei Păstor, Prea Sfințitul Episcop NICOLAE COLAN vine să-și ia în primire scaunul de înaltă cărmuire bisericească, la care a fost chemat din îndurarea lui Dumnezeu și înțelepciunea, cea de Duhul Sfânt călăuzită, a dreptcredincioșilor alegători.

E o clipă de însemnătate istorică, ce ne învăluie pe toți în razele bucuriilor nemărginite, fiindcă după vacanța arhierescă atât de îndoliată, ne surâde astăzi dimineața îmbujorată a unei stăpâniri nouă de tinerească și luminată continuitate creiatoare.

Sate și orașe îi vor presăra drumul cu flori, gările dela Teiuș la Cluj vor răsună de cântece și urări, pe cari un popor în haine de sărbătoare ține să le închine, plin de cuviință și încredere, iubitelui său Arhiepiscop, plecat din cetatea nemuritorului Andrei Șaguna. Va fi o manifestație caldă, viguroasă și impresionantă, răsărită din îndemnurile acelor frumoase tradiții ardelen, cari au stabilit legături sufletești indisolubile între Vlădici și păstoriții lor de totdeauna. Prin ele, mai mult decât prin alte întocmiri temporare, am rezistat furtunilor ce ne-au bătut de-alungul veacurilor, căci în preajma altarelor îndoielile se risipeau, ca deasupra lor să se ridice tot mai neînfrântă sfânta credință în certitudinea mântuirilor. Simbolul lor necontestat pe pământ erau cucernicii purtători de cărjă arhierescă, în cari mulțimile purtate pe aripile misticismului înflorit, vedeau îngeri în trup și crainici ai puterilor cerești.

O asemenea moștenire religioasă, atât de străveche în obârșile ei, e firesc să se afirme cu aceeași efuziune de nația noastră și de astădată, când are prilejul neobișnuit să-și plece capul sub binecuvântările noului Ierarh al eparhiei Vadului.

Dar alături de această practică de mult consacrată, intervin și socotințe de justificată considerație personală. Prea Sfințitul Episcop NICOLAE COLAN vine la noi cu o reputație definitiv cucerită. Profesor și rector timp timp de 14 ani al Academiei Teologice din Sibiu, director al „Revistei Teologice” și „Viața Ilustrată”, membru în toate corporațiunile bisericești, teolog erudit și scriitor apreciat, Prea Sfinția Sa aduce un nume

P. Sf. Sa Episcopul NICOLAE COLAN

prestigios, trecut cu drept cuvânt printre ilustrațiile ortodoxiei naționale din Ardeal. O minte atât de cultivată și un suflet atât de idealist, reunite într'o sinteză de perfectă armonie morală, constituie de sigur, personalitatea cea mai necesară pentru eparhia Clujului.

După opera epocală de fundamente solidă și înzestrare fecundă, lăsată de fericitul Episcop NICOLAE IVAN, va veni acum în mod logic, acțiunea de largă și avântată duhovnicire, care să reverse peste toată Eparhia valul cuceritor al frumuseților evanghelice. Inițiativele sănătoase de ieri vor fi multiplicare, ca din pasiunea sporită a amvonului și devotamentul unei pastorații de cotidiană jertfelnicie, să se închiege tot mai puternică, în svon de clopote și mireasmă de tămâie, conștiința religioasă a poporului nostru din acest colț de țară.

În marea criză morală și economică de astăzi, când clasele sociale sunt atinse de curente străine, ce îndușmănesc și descurajează, nimic nu-i mai necesar și mai reconfortant, decât senina ancorare în pridvoarele Bisericii lui Hristos. Spiritualitatea ei divină, cu concepția ideală despre lume și viață, este oaza minunată, care în sahara frământărilor noastre ne înoiește sufletul și luminează taina existenței omenești. Noul Episcop este unul din marii vestitori ai acestei spiritualități creștine, pe care sintetizând-o în

forme ortodoxe și naționale la catedra sibiană, o aduce acum Eparhiei Vadului ca cea mai de preț ofradă a comorilor inimii Sale.

Clujul cărturăresc, cu instituțiile lui superioare și pleiada de savanți, cu intelectualitatea de gust și tinerimea studiosă iubitoare de cultură, va găsi de sigur în figura Preasfințitului Nicolae pe adevăratul prinț bisericesc, învățat, modern și constructiv, accesibil subtilităților de gândire filosofică și curentelor de transformări sociale.

Preoțimea eparhială își primește un părinte luminat, drept, de-o bunătate biblică, hotărât să-i apere cu energie interesele și să-i îndrume cu înțelepciune activitatea pastorală. Iar oștirea cea mare a credincioșilor, va avea bucuria mângâierilor unui Vlădică plin de râvnă către Domnul, care va străbate satele și orașele, propoveduind cu vreme și fără vreme, cuvântul Adevărului.

Nimic nu este așteptat cu mai multă ardoare decât aceste călătorii arhieresti misionare, întrerupte din pricina suferințelor marelui Episcop Nicolae, fiindcă ele sunt neîntrecute praznice de înălțare și învoire pentru țărâtimea noastră religioasă. Prin ele credința se întărește, sectele slăbesc iar ortodoxia își lărgeste influințele și obiectivele ei istorice, devenind îndrumătoare unică a sufletului românesc.

Statul însuși câștigă în Prea Sfințitul NICOLAE COLAN un conducător eminent de admirabilă simțire patriotică. Naționalismul cutezător, de-o faimă fără concurență, al gloriosului liceu din Brașov, vibrează și astăzi în inima Arhierelui nostru cu aceeași căldură nepotolită, ce l-a pus totdeauna în slujba sfințelor idealuri ale neamului. Într'un centru minoritar încă atât de puternic, unde Românismul trebuie să mai dea lupte grele pentru stăpânirea lui exclusivă, în faza celui mai înverșunat și primejdios revizionism unguresc, fără îndoială, că intransigența de rasă și demnitatea națională ce împodobesc profilul noului Episcop, îl îndrituiesc să stea în fruntea tuturor actelor noastre naționale, prezidându-le ca exponent autorizat al Statului și națiunii dominante.

Privindu-l în această perspectivă integrală, avem tot dreptul să fim mândri de praznicul înscăunării lui. Reamintind splendida parabolă a fecioarelor din Biblie, aprindem și noi candelile primirii obștești, strigând din plinătatea inimilor:

„Iată, mirele vine, ieșiți întru întimpinarea lui!”

I. MATEIU

BINE AȚI VENIT, STĂPÂNE!

Preoții și poporul dreptcredincios din de Dumnezeu păzita ctitorie a lui Ștefan cel Mare și Sfânt, Vă zice: *Bine ați venit!*

Nici o podoabă nu poate fi mai aleasă pentru preot decât dragostea de Dumnezeu și dragostea de țară. Dragostea de Dumnezeu se manifestă printr'o credință tare și statornică în El, prin propovăduirea cu vreme și fără vreme a voei Lui între oameni, printr'o dragoste de adevăr și dreptate și printr'o viață curată și plină de cea mai mare iubire față de aproapele. Dragostea de neam prin faptul că vrea „să-l apere, să moară pentru el.”

Dumnezeu a voit ca urmașul în scaunul episcopesc al prea vrednicului arhieru, pururea pomenitului, marelui Episcop Nicolae Ivan, să aibă și aceste podoabe frumoase ale sufletului: dragostea de Dumnezeu și dragostea de neam.

P. S. Voastră — o spunem cu mândrie — este fecior de plugar român.

Plugarul român nu poate fi decât cu o mare și neclintită credință în Dumnezeu. — Cerul și pământul; ciripitul paserilor cari preamăresc pe creatorul și susținătorul lumii înainte de revărsatul zorilor, când pornește el la muncă; răsăritul marelui soarelui și faptul că Dumnezeu varsă darul său asupra muncii lui ca s'aducă roada la bună vreme; căldura și dogoreala zilei; furtunile și fulgerile; splendidul apus al soarelui și întunericul profund al nopții, fac ca el să se cutremure, să se închine și în sufletul lui să învie, să trăiască și să fie tare credința în Dumnezeu. Această credință vie au avut-o și fericiții părinți ai P. S. Voastre. În ea V'au crescut, cu ea Ați trăit, rugăciunile lor V'au însoțit pe băncile școlii și în pribegia

P. S. Episcop Nicolae Colan
după actul sfințirii Sale din Catedrala Sibiului.

din Moldova. Această credință a făcut ca ei să fie unii din cei mai fericiți părinți: să aibă fiu pe trimisul lui Hristos, peste un colț de țară cu un trecut așa glorios, cum este ctitoria lui Ștefan cel Mare și Sfânt.

Zestrea aceasta părintească a P. S. Voastre, împreună cu darul cel mare și sfânt al arhieriei primit prin punerea mânilor, va face minuni. Va răspândi în lume cu vreme și fără vreme, cu dragoste și fără teamă de nimeni și de nimic adevărurile divine, eterne. Va face ca noi, umiliții preoți, veșnicii mucenici ai neamului să ne ridicăm deasupra greutăților vieții și de-aici să propovăduim cu curaj pe Hristos. Va înțelege ca un părinte bun și blând necazurile noastre familiare și sociale și va ține veșnic aprinsă în sufletul nostru însuflețirea.

O altă latură frumoasă a sufletului P. S. Voastre, recunoscută de însuși M. Sa Regele, precum și de toți cei ce au fericierea de-a Vă cunoaște mai de aproape, este dragostea de neam și țară. Culmea acestei dragoste s'a manifestat în 1916, când viteaza armată română a trecut Carpații, să ne desrobească. Acest mare eveniment din viața neamului V'a aflat tă-

năr absolvent de teologie, — cu sufletul călit în duhul dragostei de neam al școlii create de nemuritorul Șaguna, — însuflețit și gata de jertfă. Cu dragoste de nedescris Ați întâmpinat pe frații desrobitori și cu durere în suflet V'ați retras cu ei să luptați sau să muriți.

Această caldă dragoste de neam și țară din sufletul P. S. Voastre va aprinde și în sufletul nostru aceeași dragoste, dusă până la jertfă.

Nu se putea ca fruntea unui astfel de preot să nu fie împodobită de coroana episcopescă. Înainte Prea Sfințite, cu crucea și cu spada; cu Hristos, Regele și Națiunea!

Cu sentimente de neclintită dragoste, respect și supunere, preoții împreună cu întreg poporul dreptcredincios din reînviata Episcopie a Vadului, Feleacului și Clujului, se vor ruga Părintelui Ceresc întotdeauna: „Întâi pomenește Doamne pe P. S. S. Episcopul nostru Nicolae, pe care îl dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întreg, sănătos întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului Tău.”

Întru mulți fericiți ani Prea Sfințite Stăpâne!

Pr. Ax. T.

FOILETON

Noul Episcop al Clujului

— Părintele Nicolae Colan. —

de Prof. I. LUPAȘ

Intr'o atmosferă de însuflețire și cu majoritate impunătoare a fost ales în ziua de 29 Aprilie 1936 episcop al Clujului, Vadului și Feleacului părintele Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice Andreiane din Sibiu.

S'a împlinit astfel dorința decedatului Episcop Nicolae Ivan, care dela 1924 de când se bolnăvise greu pentru întâia oară, a încercat să-l atragă pe tânărul și talentatul profesor dela Sibiu la Episcopia din Cluj cu intenția de a-l pregăti să-i poată deveni vicar și, mai târziu, successor în scaunul episcopesc. Ca un bun cunoașcător de oameni, prețuitor și sprijinitor categoric al elementelor capabile, răposatul Episcop înțelegea să sporească strălucirea reînviatului ctitorii a lui Ștefan

cel Mare, dându-și silința să aibă între sfințicii și colaboratorii săi cele mai apreciate elemente doritoare de progres religios, cultural și economic.

A fost un semn de perfectă disciplină sufletească, solidaritatea deplină a tuturor membrilor clerici și mireni din Adunarea Eparhială a Clujului cari, întruniți într'o consfătuire prealabilă în ziua de 27 Aprilie au decis cu unanimitate să se prezinte înaintea congresului electoral cu un singur candidat: cu părintele Nicolae Colan.

Astfel a fost simțitor înlesnită și problema congresului electoral, care-și creiașe tradiția normativă de a ține în toate cazurile seamă de dorința Eparhiei cu scaun vacant.

Activitatea de până acum a părintelui Nicolae Colan îndreptățește speranțele, cu cari nu numai membrii Adunării Eparhiale și ai Congresului electoral, ci întreaga biserică ortodoxă română vine întru întâmpinarea viitoarei sale păstoriri arhieresti.

Născut la 28 Noemvrie 1893 în Arpătac (jud. Trei Scaune) din părinți plugari, părintele

Nicolae Colan a urmat studiile secundare la liceul Andrei Șaguna din Brașov, cele teologice la Sibiu și la Universitatea din Berlin, iar cele literare la facultatea de filosofie și litere din București, unde și-a trecut examenul de licență în 1921.

Ca student a participat la opera de naționalizare din Basarabia, făcând slujbă de misionar al scrisului și sufletului românesc, prin colaborarea sa, alături de dd. O. Ghibu, I. Mateiu, Axente Banciu, G. Tofan, ș. a. — la ziarul „România Nouă” și mai târziu la „Sfatul Țării” din Chișinău.

În vara anului 1921 a funcționat ca secretar al comisiunii care, sub președinția dlui prof. Sextil Pușcariu, a examinat cererile de concurs ale candidaților români la catedrele Universității din Cluj — catedre devenite vacante prin refuzul foștilor profesori unguri de a depune jurământ de fidelitate către Statul român.

În 1922 a fost chemat în postul de secretar al Consistorului Arhiepiscopesc din Sibiu, iar în a-

Vindecarea demonizațiilor din ținutul Gerasenilor.

— Matei 8, 28—34; Marcu 5, 1—20; Luca 8, 26—39. —

În vara anului al doilea al activității sale, într-o zi Mântuitorul însoțit de ucenici, plecând din Capernaum cu corabia, trecu pe țărmul opus al lacului în ținutul Gerasenilor. Debarcând pe malul opus, este întâmpinat de doi demonizații furioși, de cari se temeă întreaga populația locului. În deosebi unul din ei eră îngrozitor la vedere. Se purtă complet gol, eră plin de răni și strigă ca o fiară sălbatecă. În zadar au încercat concetățenii lui să-l domolească legându-l. A rupt legăturile refugiindu-se în peșterile malului stârcos, unde-și trăia nefericirea.

Văzând pe Mântuitorul din depărtare a început să strige: „Iisus fiul lui Dumnezeu cel prea înalt, ce ai cu noi? Ai venit să ne chinuiești înainte de vreme?”

Iisus apropiindu-se îl întreabă liniștit: cum te numești?

Îi răspunde demonizatul: „legiune“ este numele meu, căci suntem mulți.

În apropiere păștea o turmă mare de porci. Duhurile rele l-au rugat pe Mântuitorul, să nu le poruncească să se retragă în iad, ci să le permită să intre porci. El le permite. Atunci ieșiră duhurile din demonizat, intrând în porci, și întreaga turmă compusă din vre-o două mii, se prăbuși în lac pierind.

Păzitorii văzând acest lucru, au alergat în oraș anunțând cele întâmplate. Mulțime mare, cobori la Mântuitorul și văzând pe cei doi demonizați stând liniștiți la picioarele Lui, fu cuprinsă de teamă, și-l rugară să părăsească ținutul.

Iisus se imbarcă în corabie. Demonizații îl roagă să-i i-a cu El. Le răspunde: întoarceți-vă la casele voastre, și spuneți-le alor voștri ce lucruri mari a făcut Dumnezeu cu voi. Ei ascultând au vestit în întreg ținutul Decapolei minunea făcută cu ei de Mântuitorul.

Vindecarea demonizațiilor Geraseni, nu este prima și ultima minune de acest fel din viața pământească a lui Iisus. Evangeliștii ne mai vor-

besc despre vindecarea unui demonizat în sinagoga din Capernaum, despre vindecarea unui alt demonizat orb și mut, despre vindecarea unui demonizat lunatic etc. Cu siguranță multe alte vindecări nici n'au fost înregistrate, după cum mărturisește apostolul Ioan.

În descrierea tuturor acestor minuni, observăm pe deoparte chinurile la cari sunt supuși bolnavii posedați de duhurile rele, pe de altă parte uriașa putere a Mântuitorului, care numai prin cuvânt alungă duhurile, redând sănătatea fizică și spirituală.

Între minunile din această categorie, minunea din ținutul Gerasenilor ocupă un prim loc.

I. Nici unul din demonizații vindecați nu suferă atât de mult sub stăpânirea duhurilor rele, ca cei amintiți aci.

Dacă ceilalți numai din când în când trebuie să sufere efectul stăpânirii demonice, aceștia și în special unul, este permanent ingenunchiat sub jugul acestei puteri. El nici când nu este stăpân pe mintea și manifestările lui.

Umblă gol, își biciuește corpul până la sânge, strigă ca un disperat. Nici nu-l poate liniști. Nici încercările pline de blândețe ale neamurilor, nici cele mai drastice mijloace. Încătușat la mâni și picioare, cu o putere supra omenească sfarmă lanțurile.

E diavolul, puterea ce lucrează prin mădularele lui. Acelaș îl mână departe de societatea omenească, în atmosfera de pustiu a unui cimitir părăsit.

Câtă suferință de netnchipuit pe un biet om. Nenorocirea lui ne face să vedem, ce înseamnă chinul unui suflet ajuns prin păcat sub puterea iadului, chiar dacă acesta nu totdeauna este exteriorizat. Și vai cât de mare este numărul acestor suflete. În stăpânirea diavolului nu este numai demonizatul, ci atâți alți confrați ai lui. Deși trupul lor este liber,

cu sufletul slujesc stăpânului acestei lumi. Au nu sunt orbiți Gadarenii de robia preocupărilor strict materiale? Nu sunt streini ori cărui ideal superior de viață? Ce altceva înseamnă atitudinea lor față de Iisus. Le vine mântuirea, li se dă un avertisment, și nu înțeleg. De Mântuitorul se tem, își tem avutul, își tem o viață de inconșienți. Prin ei ca și prin fratele lor, simbol al robiei vorbește acelaș duh al răului, care se teme de Dumnezeu.

Acelaș duh stăpânește încă și azi în lume. Cu toate că sângele lui Dumnezeu Fiul s'a vărsat pentru scăparea omenirii din puterea lui, lipsa de înțelegere a sublimiei jertfe, precum și lipsa unei conlucrări cu puterea duhului celui nou sălășluit în lume, ține încă multe suflete în sclăvia păcatului.

Când săracul nu se gândește la Dumnezeu, îl disprețuește în loc să-i ceară sprijinul, când cel bogat pe toate căile păcatului îngrămădește la averi, cum se poate vorbi de duhul lui Dumnezeu în lume?

II. Nici unde puterea divină a Mântuitorului nu activează atât de pilduitor în vindecarea unui demonizat. Bolnavul este salvat, iar conașionailor săi li se dă un avertisment demn de luat în considerare.

Purtat de duhurile rele nenorocitul întâmpină pe Iisus cu cuvintele: „de ce ai venit să ne chinui înainte de vreme?” Este o recunoaștere formală a puterii divine care le stă în cale. Puterea întunecului stă față în față cu puterea mai înaltă a dumnezeirii. O rezistență este imposibilă, înfricată de osânda ce-o așteaptă părăsește terenul stăpânirii.

Întreabă Mântuitorul: „cum te numești”. Răspunde duhul: „legiune este numele meu”. Bietul om în suflet și trup pus la osânda atâtor chinuitori. Duhurile iadului și-au bătut joc de el. Dar iată salvatorul. În fața celui mai înalt tiranul cere îndurare. Îl roagă să le permită să intre în turma de porci, care păștea în apropiere. Le permite, dar nu din milă, ci voind să dea tuturor Gerasenilor o învățătură.

Hristos învinge. Învinge puterea iadului cu puterea cuvântului. Iată-l

pe demonizat stând liniștit înaintea Lui. Cel care numai cu câteva clipe înainte eră spaima ținutului, acum ingenunchiază plin de fericire la picioarele salvatorului. E fericit, de dobândirea libertății. După atât amar de vreme a ajuns stăpân pe mintea și voința sa, stăpân pe faptele sale. Poate într-o rugă mută să mulțumească lui Dumnezeu pentru minunea făcută cu el, poate gândi la o nouă viață pusă în serviciul cerului. El mai mult decât oricine știe ce însemnează păcatul și urmările lui. El a trăit din plin aci pe Pământ chinurile iadului. El a avut fericirea să vadă coborându-i în suflet și raiul. Voeste să-i urmeze lui Hristos, ca ucenic. Dar nu, locul lui este aci. Aci unde a suferit, unde este cunoscut, să propovăduiască pocăința. Aci unde sunt atâți posedați sufletește de demoni. Căci iată cât de legați sunt Gergeșenii de bunurile lumesti. În loc să se bucure de salvarea lui, un semen al lor — se întristează, sunt furioși pentru pierderea lor materială. Un suflet omenească le este mai lipsit de valoare, decât niște porci. În loc să ingenunchie și ei alături de el la picioarele lui Hristos, rugându-l să mai zăbovească în orașul lor — cer ca El să plece, temându-și avutul. Ei nu înțeleg cu ce binefacere i-a învrednicit cerul, ei nu înțeleg că în schimbul unor pierderi materiale li se oferă sănătatea sufletească, mai mult chiar, libertatea.

Minunea făcută cu demonizatul s'a repetat încă de atâtea ori. Nu s'au înregistrat oare atâtea inexplicabile reveniri din noroiul păcatelor la o viață plină de cel mai imaculat idealism creștin?

Le înregistrăm și azi. Cerul voeste să stăpânească Pământul.

Și iarăș câte pilde zilnice nu ni se dau, precum s'a dat Gagaderilor. Nu avem atâtea exemple de zădărnici bunurilor materiale.

Hristos neobosit bate la ușa sufletului nostru. S-o deschidem cu bucurie, ca duhurile rele să iasă, iar el să ne stăpânească.

Din chinurile și fericirea demonizatalui să învățăm a fi ceea ce trecue să fim, și a ne liberă de ceea ce suntem.

Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

nul următor la catedra de studii biblice al Noului Testament dela Academia Teologică Andreiană, unde i-a fost încredințată la 1929 și demnitatea de Rector.

Hirotonisit diacon și preot, înaintat apoi la treapta de protoiereu, s'a ilustrat prin cunoștințele temeinice, prin chibzuință și tact în toate corporațiile constituționale și administrative, dela consiliul parohial până la congresul național-bisericesc.

Timp de 12 ani a redactat „Revista Teologică”, izbutind s'o ridice la un nivel egal cu oricare publicație similară din străinătate. De asemenea a întemeiat și conduce cu cele mai bune rezultate eleganta revistă „Viața Ilustrată”, ca organ de cultură și educație creștină pentru familiile intelectualilor români.

In afară de colaborarea sa asiduă la „Telegraful Român” și la alte ziare, a publicat următoarele studii de specialitate:

1. Sf. Pavel către Filimon (studiu biblic);
2. Biblia și Intelectualii;

3. La luptă dreaptă (un capitol de strategie misionară);

4. Hristos și viața omenească, 2 volume (traducere din Fr. W. Foerster).

Astfel se prezintă noul Episcop al Clujului, serios pregătit spre a continua binecuvântata activitate a răposatului Nicolae Ivan pentru desrobirea deplină a ortodoxiei românești din Transilvania, asuprită veacuri de-arândul de către toți privilegiații eterodocși ai vechilor cărmuirii abuzive și nedrepte.

In cuvântul de mulțumire, pe care l-a adresat congresului când i s'a comunicat impresionantul rezultat al votării (128 voturi din 143 exprimate) părintele N. Colan a spus cu atâta dreptate că, precum preotul este socotit în concepția creștină a poporului nostru ca îngerul satului, tot astfel episcopul trebuie să fie arhanghelul eparhiei.

Ca pe un arhanghel vestitor de izbândă îl așteaptă clerul și poporul ortodox din Eparhia, care l-a chemat cu atâta încredere la cărma ei.

Unanimitatea tuturor reprezentanților clerului și ai poporului din Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului oferă cea mai bună garanție, că tânărul Episcop va fi sprijinit în toate tendințele sale spre progres religios, moral și cultural, ca să poată deveni un vrednic urmaș al prea vrednicului adormit în Domnul Nicolae Ivan, după cum și-l dorise acesta.

Clujul, ca centru universitar, dobândește în Episcopul Nicolae Colan o personalitate distinsă prin înaltele-i preocupări de viață religioasă exemplară, de credință și cultură luptătoare pentru continua înălțare a neamului românesc spre culmile idealurilor creștine.

Eminent scriitor bisericesc și cuvântător cu puternice resurse, noul Episcop va sporii, în capitala Transilvaniei, forțele culturii românești bisericești.

(„Universul”)

Cetiți și răspândiți „Viața Ilustrată”

INFORMAȚIUNI

Călătoria I. P. S. Patriarh în străinătate. *Săptămâna trecută I. P. S. Patriarh Miron Cristea a părăsit reședința din București, spre a face o lungă și importantă călătorie în Apus. Însoțit de o delegație compusă din: P. S. Episcop Andrei Mager al Aradului, I. P. C. arhiman-drit Iuliu Scriban, prot. D. Antal și pr. N. Găldău, se va opri în câteva centre mari din Italia, Germania și Franța, apoi va trece în Anglia. Aici întreaga misiune ține să întoarcă vizita Episcopilor anglicani, cari anul trecut au fost la București participând la conferința mixtă cu reprezentanții Bisericii noastre. Scopul urmărit este intensificarea legăturilor de apropiere dintre ortodoxie și anglicanism, cărora li s'a dat un puternic impuls prin recunoașterea validității hirotoniilor anglicane de către Sf. Sinod.*

Biserica și Țara privesc cu viu interes călătoria I. P. S. Patriarh Miron, așteptând ca ea să aducă cele mai rodnice urmări.

Înscăunarea P. S. Episcop Nicolae Popovici. Astăzi Duminecă are loc la Oradea înscăunarea P. S. Episcop Nicolae Popovici. Eparhia îi face o primire însuflețită, vrednică de reputația bihorenilor. Delegații speciali îl vor întâmpina încă de la Cluj, iar în gărilile de pe teritoriul Eparhiei vor eși satele în frunte cu conducătorii lor spre a saluta pe tânărul și învățatul Vlădică. Eparhia noastră este reprezentată la praznicul înscăunării de o delegație mixtă. Trimitem și din acest loc călduroase felicitări, dorind ca Dumnezeu să binecuvânteze munca spornică și neobosită pe care noul Episcop o va desfășura la granița de Vest spre slava Bisericii și apărarea Țării. Întru mulți ani Stăpâne!

Academia teologică. Miercuri 24 I. c. după serviciul divin din Catedrală, s'a făcut în sala festivă a Consiliului Eparhial încheierea festivă a anului de studii 1935/36 al Academiei noastre teologice, în prezența membrilor Consiliului Eparhial, profesorilor, studenților și multor distinși oaspeți din oraș. După intonarea unui psalm de către corul Academiei, d. Rector Dr. I. Vască face o amănunțită dare de seamă asupra activității din anul încheiat, evocând în primul rând memoria defunctului Episcop Nicolae Ivan, ctitorul Academiei. În anul acesta au fost înscriși 81 studenți, dintre cari 30 și-au terminat studiile. Pe lângă activitatea școlară profesorii și studenții au dezvoltat și o bogată activitate extrașcolară prin conferințe, studii publicate, concerte, șezători ș. a. Dl Rector aduce mulțumiri Ven. Consiliului Eparhial pentru grija și ajutorul oferit cu largă mână Academiei. Din partea Consiliului Eparhial vorbește apoi dl președinte Dr. Seb. Stanca,

dând o serie de sfaturi practice studenților. Cu alt psalm serbarea se termină.

Zidiri de biserici. În județul Cluj, după cum suntem informați, s'au zidit în cursul celor doi ani din urmă 11 biserici și s'au reparat 23, în total 34. Statul a venit și el în ajutorul comunelor bisericesti, dar contribuția hotărâtoare este a credincioșilor, cari înfruntând criza economică, au jertfit tot ce au avut, pentruca altarele credinței să se înalțe curate și mângăietoare în mijlocul satelor. Este încă o dovadă a sănătății sufletești ce împodobește țărâ-nimea noastră.

Misionarul ortodox. Sub acest titlu a început să apară în București o nouă revistă lunară, redactată de preotul A. Reu. Ea vrea să facă operă de îndrumare și zidire sufletească mai ales în comuna suburbană Lupeasca, lipsită și de biserică și de școală. Părintele Reu, venind cu experiența sa bogată din America, vrea să lupte împotriva sectarismului, concubinajului, ateismului și viciilor sociale, atât de frecvente la periferiile capitalei. Spre a nu rămâne izolat a înființat și o societate misionară, strângând sub steagul ei pe credincioșii acelui cartier. Suntem însă nedumeriți de numele dat acestei societăți. Sfinția îi zice: Frăția ortodoxă română misionară, sau scurtaț F. O. R.-ul misionar. Conducerea centrală a F. O. R.-ului din Cluj ar dori o lămurire, spre a se evita confuziile.

APEL. Anul acesta împlinindu-se un sfert de veac dela moartea pedagogului Dr. P. Șpan, unul din numerele viitoare a Revistei Asociației Învățătorilor din orașul și jud. Sibiu — „Lucașfăruș” — va fi închiat memoriei acestui dascăl, care timp de 19 ani a răspândit neîntreput cultura și a pregătit neamului românesc generații de luminători devotați. Pentru cunoașterea cât mai intimă a „omului” și a „dascălului” Șpan, rugăm stăruitor pe toți foștii lui elevi, prieteni sau pe aceia cari au trăit aproape de el să prindă, în cuvinte puține, scene și atitudini, cari îl caracterizează sub orice latură sufletească și să le trimită cât mai în grabă pe adresa: Dr. L. Bologa, prof. Școala Normală „A. Șaguna” Sibiu. Ele vor fi publicate sub titlul comun de: „P. Șpan, omul și dascălul în lumina amintirilor elevilor, prietenilor și cunoscuților săi”.

Rugăm totodată redacțiile revistelor învățătoresci să reproducem acest apel, iar învățătorii, profesorii și preoții să-l răspândească în cercuri cât mai largi. Prof. Dr. L. Bologa Sibiu, Școala Normală „A. Șaguna”.

Ciudățeni catolice. Ziarele anunță, că o călugăriță catolică din San Francisco a trecut zilele acesteia examenul de pilot. Probabil este cel dintâi caz de sportism călugăresc atât de neobișnuit. Dar la catolici aceasta nu este cea mai stranie curiozitate. Căci în definitiv avionul poate fi pus foarte bine în slujba misionarismului. Întrebarea este, dacă tocmai călugărițele sunt potrivite pentru asemenea încercări riscate și costisitoare. Ori acestea nu contează, când e vorba de prozești noi pentru Vatican?

Tulburările din Palestina. Arabii și Evreii continuă agitațiile

revoluționare, cari încep a lua aspecte din ce în ce mai grave. Intervenția forțelor engleze devine tot mai frecventă, dovadă că poliția singură nu este în măsură de a suține ordinea. Adversarii încep să-și numere morții, socotiți ca eroi ai unei cauze naționale. Pe noi ne îndurerează faptul că locurile sfinte sunt lăsate să fie din nou stropite de sânge tocmai într'o vreme, când popoarele creștine, îngrozite de spectrul unei apropiate conflagrații, își îndreptau gândul și rugile lor spre Ierusalimul Mântuitorului. Să nădăjduim, că vestita cumințenie engleză va preveni războiul civil, cu toate urmările lui dezastruoase.

BIBLIOGRAFIE

Conferințele Extensiunii Academice. Cluj. 1936. 166 pagini. Tipografia Eparhiei noastre a tipărit în excelente condiții tehnice volumul de conferințe, publicat de Asociația Profesorilor dela Academia de Înalte studii comerciale și industriale din Cluj, de sub președinția dlui prof. I. Mateiu.

Conferințele s'au ținut în cadrele Extensiunii Academice dezvoltând următoarele subiecte: Petrolul natural, artificial și surrogate de petrol de V. D. Athanasescu; Orientarea economică profesională de Iosif Gârbacea; Probleme românești în regiunea săcuizată de A. Gociman-Oituz; Palestina și Egiptul de Sabin Opreanu; Strălucirea economică și culturală a Veneției de altădată de M. Dimitrescu; Semnificația Unirii de I. Mateiu; Educația fetelor din clasele intelectuale de Oct. Prie.

Opera la care s'a angajat Extensiunea Academică este din cele mai folositoare pentru cultura economică a Ardealului. Ea va continua și în anii următori, grație devotamentului profesorilor dela Academia noastră comercială. Volumul apărut costă 60 Lei și se găsește de vânzare la Librăria Cartea Românească.

Consiliul Eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 3810/1936.

Comunicat.

Instalarea P. S. S. Episcopului nostru se va face cu solemnitatea convenită Luni în 29 Iunie, în ziua Sf. Petru și Pavel, ceea ce s'a vestit clerului nostru prin circulara publicată în nrul trecut al gazetei noastre.

În consecință îndrumăm pe preoții noștri ca în ziua aceasta, în legătură cu Sf. Liturghie, să facă în toate bisericile rugăciunile convenite de mulțumită și de cerere pentru sănătatea și îndelunga păstorire a P. S. Sale, vestind într'o cuvântare potrivită credincioșilor intrarea în eparhie și instalarea în scaunul de episcop a P. S. Sale.

Cluj, la 19 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 3984/1936.

Comunicat.

Profesorii de religie s'implinitori și candidații cari reflectează la posturi de profesori de religie își vor înainta cererile aici până cel mult la 10 Iulie ca să putem face recomandările convenite la Minister.

Cluj, la 20 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 4203—1936.

Comunicat oficial.

În bugetul anului în curs ni s'au aprobat posturi de cateheți pentru școlile primare: trei în Cluj și câte unul în Alba-Iulia, Tg.-Murăș, Turda și Abrud.

Reflectanții la aceste posturi își vor înainta cererile la Consiliul eparhial până la 15 Iulie.

Cluj, la 23 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 4058—1936.

Comunicat oficial.

Stațiunea balneo-climatică „Hebe” din Sângeorz-Băi, județul Năsăud, se află la o altitudine de 451 m., într'o regiune cu climă dulce și ferită de curenți.

Cele 5 izvoare de ape minerale naturale cloruro-sodice bicarbonate „Hebe” sunt cele mai radio-active din România, similare ca acțiune cu apele din Karlsbad și Vichy și sunt indicate în bolile de stomac (gastrite cronice, ulcere gastro-duodenale etc.); în bolile intestinale (colite, constipații) și în bolile ficatului (congestii scleroze, ictere, colecistite cronice etc.)

Casa Episcopiei noastre din această stațiune am amenajat-o confortabil în Cămin preoțesc.

Taxa pe zi pentru preoții noștri este numai de 20 Lei de persoană sau 50 Lei de cameră.

C. Preoți cari reflectează la locuri sau camere, de cari avem 5, să ni se adreseze nouă sau administratorului căminului, C. preot-prof. Ioan Bunea din Sângeorz-Băi, Năsăud.

Cluj, la 25 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 79/1936 par.

(19) 1—1

Publicație de licitație.

Consiliul parohial ort. rom. din Mănăsturul-român, tractul Huedin, publică concurs pentru darea în lucrare a: 1. pictării iconostasului, a pantocratorului din Cupolă și 2. facerea mobilierului necesar în biserică nouă. Licitația se va ține în ziua de 5 Iulie 1936 în cancelaria oficiului parohial.

La concurs se vor prezenta planuri și devize iar alte condiții și detalii au a se vedea la Oficiul parohial.

Pentru deplasări și spese de călătorie au a se îngriji reflectanții.

Mănăsturul-român, la 26 Iunie 1936.

Gavril Maniu, Vasile Roșescu,
epitrop. paroh.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.